

[Hanne Reintoft.]

merne. Vi risikerer at komme ud i meget større ulykker, hvis man bliver ved at udskyde det.

I det socialdemokratiske forslag prøver man f. eks. at nøjes med at gennemføre en regel om anmeldelsespligt for importører, hvis importerede varer er sprøjtet med biocider. Jeg tror nok, man her skal holde sig for øje, at der faktisk ikke foreligger noget som helst bevis for, at brugen af biocider har nogen andel i produktionsforøgelsen, og at vi således må afvise den helt.

Må jeg i den forbindelse bede ministeren oplyse mig, om man har foretaget de fornødne undersøgelser ved Grindstedværket, der bygger ved Grenå, om man nøjagtigt ved, hvilke affaldsstoffer der opstår, og hvilke affaldsprodukter der dér skal udledes i vandløb eller i havet. Jeg har forstået, at den forestående produktion kræver store mængder spildevand, og vil gerne høre, om ministeren, som han egentlig gav udtryk for ved debatten sidste år, allerede nu ved besked om disse stoffers kroniske og akutte toxicitet, deres nedbrydelighed og eventuelle vandring gennem fødekæden og deres eventuelle uheldige virkninger på gavnlige mikroorganismer. Jeg havde tænkt mig at rejse spørgsmålet i spørgetiden, men da denne sag er kommet på dagsordenen, vil jeg spørge nu, ellers kan jeg vende tilbage til det i spørgeform senere.

Lad mig til sidst sige to ting. Jeg er enig også i, at støjplagen må bekæmpes, og jeg ser meget gerne arbejderbeskyttelseslovgivningen udvidet effektivt på dette område. Jeg ser også meget gerne dette draget ind i by- og landsplanlægningen, men jeg synes, det er overfladisk og netop viser, at det måske bare er en falsk beroligelse af befolkningen, hvis vi ikke erkender, hvor uendelig lidt indflydelse de politiske partier har på industriernes placering. Det har jo også vist sig, at ved placering af lufthavne og andre støjcentre tager man ingenlunde hensyn til den almindelige befolkning, men til erhvervsinteresserne.

Lad mig slå fast, at der ved en folketingsbeslutning er to principper, der er helt væsentlige. For det første, at ansvaret må placeres, og dernæst, at det må bæres, hvor det er placeret. Derefter må det hovedprincip fastslås, som også socialdemokratiet

er inde på, nemlig at det er den, der forurener, der må betale. Jeg mener, at der må være et påbud, der skal overholdes, og kan ikke følge de tanker, der er fremme om at hjælpe erhvervslivet og industrien med yderligere gunstigere afskrivningsregler osv. Der er ingen mening i, at befolkningen skal have læst mere og mere af industriens produktionsomkostninger på sig. Der er ingen mening i, at befolkningen først skal finde sig i at få landet forurenet og gjort mere eller mindre u hensigtsmæssigt at bo i og derefter over skatten skal betale for industriens tilsvining af naturen.

Udgangspunktet må være, at forurening skal undgås, som jeg sagde i begyndelsen, under hensyntagen til et samlet samfundssyn og ikke under hensyntagen til specielle erhvervsinteresser. Derfor må jeg også sige om SF's dagsorden, at personligt ser jeg gerne 500 mill. kr. overført til statens bygge- og boligfond, men jeg kan ikke gå ind for det uden nogen som helst garanti for, hvem der skal have de 500 mill. kr. til rensnings- og kloakanlæg, om det bare er en aflastning af industrien. Det må være industrien, der selv bærer udgifterne ved den rensning, der er nødvendiggjort af den forurening, industrien forårsager.

Viviko: Jeg er glad for, at socialdemokratiet har fremsat dette forslag til beslutning. Der kan nok være ting i forslaget, jeg ikke helt sympatiserer med, f. eks. at sundhedskommissionerne skulle spille en rolle i kampen mod forureningen; det kan de vel, men sundhedskommissionerne kan jo være sammensat på forskellige og også på mærkelige måder. Jeg kender et eksempel ved et af vore store vandløb, hvor et stort slagteri leder alt sit ubehandlede spildevand, deriblandt griseører o. lign., ud i en stor å, men formanden for slagteriet er også formand for sundhedskommissionen, så her kommer man nok ikke så vidt.

Jeg synes, det er godt, at vi får denne debat. Jeg er lidt ked af, at indenrigsministeren mener, at der ikke rigtig kan foretages noget, før forureningsrådet er kommet frem til en eller anden betænkning for det kan måske vare flere år. Men i hvert tilfælde er der da udvikling i det. Der er mere lydhørhed i folketinget over for forurenings-spørgsmålet, end der f. eks. var for 6 år